

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Miercuri, 14 septembrie:

Înălțarea Sfintei Cruci

Evangelhia Duminicii dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Ioan 3, 13-17

Convorbirea lui Iisus cu Nicodim

Zis-a Domnul: nimeni nu s-a suit în cer, fără numai Cel care s-a pogorât din cer, Fiul Omului, care este în cer. Și precum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci așa a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe Fiul Său Unul-Născut, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să osândească lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin El.

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci – Comentarii Patristice –

Având două firi, adică cea omenească și cea dumnezeiască, Hristos a răbdat Patima în umanitatea Sa, pentru ca fără distincție, Cel care a suferit să fie numit deopotrivă Domnul Slavei și Fiul Omului, chiar dacă este scris: *Care S-a coborât din cer.* (Sf. Ambrozie al Milanului)

Unii oameni, desigur, găsesc foarte surprinzător ceea ce Domnul a zis în Evanghelie: *Nimeni nu s-a suit la cer, decât cel care s-a coborât din cer, Fiul Omului care este în cer.* Cum – întreabă ei – poate fi spus că Fiul Omului s-a coborât din cer, când aici a sălășluit în Pântecele cel fecioresc? Oamenii care spun asta nu trebuie respinși, ci învățați. Gândesc că ei ridică această întrebare din

pietate, dar nu sunt capabili să înțeleagă acel lucru despre care întreabă. Ei nu își dau seama, vreau să spun, că dumnezeirea s-a îmbrăcat cu umanitatea în așa fel încât a devenit o singură Persoană, Dumnezeu și Om. Și că umanitatea era unită cu dumnezeirea în așa fel încât Cuvântul, suflet și trup, era un singur Hristos. Și de aceea poate fi spus: *Nimeni nu s-a suit la cer, decât cel care s-a coborât din cer, Fiul Omului care este în cer.* (Maxim din Torino)

După ce a făcut mențiunea darului Botezului, El merge la izvorul (sau cauza) lui, adică Crucea... Aceste două lucruri, mai mult decât orice altceva, declară iubirea Lui cea de negrăit: aceea că a suferit deopotrivă pentru dușmanii Lui și murind pentru ei, El le-a dăruit prin Botez întreaga iertare a tuturor păcatelor lor. (Sf. Ioan Hrisostom)

Înălțarea Sfintei Cruci

- Comentarii patristice -

(Ev. Ioan 19, 6-11, 13-20, 25-28, 30-35)

(In. 19, 6) Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I găsec nicio vină.

Abel a fost pizmuit de Cain și după aceea a fost a omorât.

Același lucru l-a suferit și Hristos: Deși a iubit pe cei invidioși, ei s-au mâniat, chiar și atunci când El le-a arătat dragostea Sa.

Hristos i-a vindecat pe cei bolnavi și în loc de mulțumire, suferă și este răstignit.

Toate pentru ca Adam să se ridice.

Adunarea de nelegiuți, mâniată de mulțimea minunilor, a strigat: *Omoară-L, răstignește-L!* în timp ce-L dădea în mâinile lui Pilat pe Creatorul a toate;

L-au dat în mâinile judecătorului pe Cel care va judeca și pe regi și pe țărani;

Osânditul judecă pe Dreptul Judecător;

Cel necunoscut (se face referire la Pilat despre care nu s-a auzit în aceeași măsură ca despre Hristos – n.tr.) amenință cu moartea pe Mântuitorul ca pe un tâlhar!

Iar El, ca să sufere, îndură în tăcere fără a spune niciun cuvânt. Ca Adam să se ridice.

(Sfântul Roman Melodul)

(In. 19, 6) Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I găsec nici o vină.

Pilat, după numai cele câteva cuvinte pe care le auzise, a vrut să-I dea drumul lui Iisus, însă mulțimea s-a aprins și mai tare, spunând: *Răstignește-L*. Și de ce doreau ei atât de mult să-L omoare într-un chip ca acesta? Pentru că era o moarte rușinoasă. Ei se temeau că după aceea, cineva își va aminti de El și de aceea voiau să-I aplice o pedeapsă care era în același timp și un blestem. Ei nu știau că Adevărul este preaslăvit de piedicile pe care le întâlnește. (Sf. Ioan Gură de Aur)

(In. 19, 6) Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I găsec nici o vină.

Diavolul nu a fost nicidecum într-o stare mai proastă decât a fost în acea zi. Căci, în timp ce aștepta să câștige pe Hristos, a pierdut și pe cei pe care îi dobândise deja pentru că în clipa în care trupul Său a fost pironit pe cruce, cei morți au înviat. Atunci moartea a fost rănită, primind o lovitură a morții dintr-un trup mort... întrucât diavolul ar face tot ceea ce îi stă în putință să-i convingă pe oameni că Iisus nu a murit, ci că el (Satana – n.tr.) deține puterea. Oricine poate vedea că vremea de după înviere este presărată de dovezi (că Hristos a înviat din morți – n.tr.), însă în ceea ce privește moartea Sa, nici o altă vreme decât clipa morții nu poate oferi alte dovezi despre aceasta. Așadar, Iisus a trebuit să moară în public, în fața tuturor, iar învierea Sa nu a fost la fel, deoarece El știa că timpul care se va scurge mai apoi va aduce mărturie de la sine pentru aceasta. Lucru minunat este că, în timp ce lumea privea (cum Hristos este răstignit –

n.tr.), șarpele a fost zdrobit de cruce.

Privește cum diavolul a încercat ca Hristos să moară în taină. Ascultă-l pe Pilat spunând: *Luați-L voi și-L răstigniți, căci nu găsec în El nici o vină*, stând împotriva mulțimii într-o mie de feluri. Și din nou iudeii i-au spus: *Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!* (Mt. 27, 40). Iar când a primit o lovitură de moarte, pentru că nu s-a coborât de pe cruce, a fost îngropat.

Și totuși, în puterea Sa se afla și posibilitatea de a învia imediat însă nu a făcut-o pentru ca noi să putem crede în moartea Sa. În cazuri particulare de moarte, într-adevăr, se poate spune că numai au leșinat, însă nu putem spune asta și în cazul lui Hristos.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

(In. 19, 6) Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I găsec nici o vină.

Aici, am putea să ni-l imaginăm pe Pilat spunând: *Omorâți-l voi, dacă aveți o lege care condamnă pe cei fără de păcat și pedepsește pe cei fără vină cu o așa înfricoșătoare osândă. Eu nu mă voi face părtaș la așa ceva.*

(Sfântul Chiril Alexandrinul)

(In. 19, 6) Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I găsec nici o vină.

Priviți cum judecătorul Îl apără, achitându-L continuu pe Iisus de orice vină... căci *luați-L voi și-L răstigniți* este expresia spălării de vină și încredințarea lor a unei fapte care nu le era permisă în mod obișnuit. Ei Îl aduseseră pe Iisus pentru ca guvernatorul să decidă în privința Sa, însă totul s-a petrecut invers, Iisus fiind mai degrabă achitat, decât condamnat prin decizia guvernatorului.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

(In. 19, 7) Iudeii i-au răspuns: „Noi avem lege și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu”.

Dață voi [arienilor] nu veți afla de la cine este Hristos, o vor face măcar cei care-L cunosc [creștinii] de la cei care nu-L cunosc...

Oare nu vedeți că vă faceți frați cu... iudeii (din zilele lui Iisus – n.tr.) pentru că negați că Hristos Dumnezeu este Fiul al lui Dumnezeu Tatăl? Ei singuri și-au afirmat motivul osândirii lor: *Noi avem lege și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu*. Oare nu aceeași acuzație o aduceți și voi, hulitorilor împotriva Sa, că în timp ce El se declară Fiu al lui Dumnezeu, voi spuneți că este doar o creatură? El Însuși mărturisește că este Fiul și ei Îl Se declară ca vinovat de moarte.

Și voi tăgăduiți că El este Fiul lui Dumnezeu. Ce pedeapsă Îi aduceți? Primiți cu aceeași scârbă cuvintele Sale precum iudeii și vă faceți de acord cu decizia lor. Aș vrea să știu dacă voi vă veți certa în privința pedepsei. Păcatul vostru, prin care ați negat că El este Fiul lui Dumnezeu, este același cu al lor, cu deosebirea că vina lor este mai mică pentru că au păcătuit din ignoranță. (Ilarie de Poitiers)

Predică la Înălțarea Sfintei Cruci - Sfântul Serafim Sobolev

Smerenia este singura cale pentru dobândirea darurilor Crucii Domnului.

Toți trebuie să știm, iubiților întru Hristos fiii mei, însemnătatea mare și mântuitoare a Crucii Domnului. Despre această însemnătate sau mai bine zis despre darurile negrăite pe care le dobândim de pe urma Crucii, Sfânta Biserică a vorbit și ieri și astăzi, prin slujbele acestui mare praznic.

Despre aceasta vorbește Sfânta Biserică și în stihira de la „Doamne strigat-am...”, ce se cântă la Vecernie. Aici se spune: „Crucea înălțându-se, toată făptura îndeamnă a lăuda preacurată Patima Celui ce S-a înălțat pe dânsa; căci întru aceasta, ucigând pe cel ce ne-a ucis pe noi, pe cei omorâți i-a înviat și i-a înfrumusețat și în ceruri a locui i-a învrednicit ca un milostiv, pentru mulțimea bunătații Sale.

Aceste spuse cuprind pe scurt, dar substanțial, toate evenimentele lucrării dumnezeiești pentru noi, în centrul căreia se înalță Crucea Domnului. Prin Crucea Sa și Sângele Său Dumnezeiesc, care s-a vărsat pe Cruce, Domnul a răscumpărat păcatul strămoșesc al lui Adam, a distrus toate lucrările diavolului, orientate spre pierderea întregii omeniri, a distrus moartea, făcându-se începătorul învierii morților, a distrus blestemul - această despărțire dintre oameni și Dumnezeu.

De aceea, porțile Raiului sunt deschise acum pentru oamenii sfinți și pentru noi, urmând după tâlharul cel credincios care s-a pocăit. După moartea lor, sfinții îl moștenesc fără a trece prin vămile diavolești ale văzduhului, potrivit cuvintelor lui Hristos: „Adevărat, adevărat zic vouă: cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte în viață” (Ioan 5, 24).

Datorită Crucii Lui, Domnul ne dăruiește Harul Său dumnezeiesc, care ne ajută să păzim neabătut toate poruncile mântuitoare. Prin păzirea lor, precum și prin Sfânta împărțășanie, ne este dăruită posibilitatea să

intrăm în cea mai apropiată unire afectivă și harică cu Hristos, încă de aici, pentru a fi părtași mării slave și negrăitei fericiri în împărăția Lui cea cerească.

Dobândirea acestor daruri ale Crucii Domnului trebuie să fie scopul întregii noastre vieți. Iar noi vom obține toate aceste daruri și le vom moșteni, dacă vom înțelege ce ne învață această Cruce a lui Hristos.

Ea ne învață smerenia lui Hristos, despre care Apostolul Pavel a spus: „Ci s-a deșertat pe Sine, chip de rob luând... S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte și încă moarte pe Cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preainălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume” (Filipeni 2,7-9).

Să nu uităm, iubiților! Crucea acestei smerenii minunate, până și scuipările, bățiile, lovirile și moartea Domnul Le-a primit de bunăvoie. Asemănându-se cu Hristos, sfinții, începând cu apostolii, au luat asupra lor Crucea smereniei, cu toate umilințele și chinurile, știind că, dacă Domnul prin smerenie a lucrat mântuirea noastră, tot așa și noi, nu putem cu nimic altceva să dobândim mântuirea noastră, decât prin smerenie.

Noi, însă, iubiților întru Hristos fiii mei, Să-L rugăm pe Domnul, pentru Crucea Sa, să ne dăruiască puteri harice. Să ne smerim atât în fața lui Dumnezeu, cât și în fața oamenilor, măcar la gândul de a nu fi certați de Domnul cu acele mari suferințe, nenorociri și necazuri, pe care ni le trimite Domnul, cu singurul scop de a ne smeri pentru mântuirea noastră.

Acest adevăr dumnezeiesc și nemincinos ni L-a descoperit Domnul încă din Vechiul Testament, prin proorocii Săi. Așa, Domnul a vorbit odată oamenilor prin Moise, spunând că, dacă ei Îl vor asculta și îi vor păzi poruncile, atunci toate bogățiile pământului și toată bunăstarea vor deveni ale lor.

Dacă însă nu-L vor asculta și nu vor îndeplini toate poruncile Lui, atunci El va trimite asupra lor tot felul de boli și necazuri. Dacă nici după toate acestea, ei nu se vor smeri și nu-L vor asculta, atunci va înmulți peste măsură toate nenorocirile și îi va pedepsi, până când va înfrânge împotrivirea lor mândră (vezi Leviticul 26, 3-46).

La fel și în Noul Testament au descoperit acest adevăr dumnezeiesc Sfinții Părinți ai Bisericii. Ei mărturiseau că toate necazurile Domnul Le trimite peste noi, pentru a ne smeri; cu atât mai mult, Domnul lasă ca însuși satana, cu toți demonii lui, să ne încerce cu boli și necazuri, până ne vom smeri și până când, prin smerenie, noi vom urma calea cea mântuitoare și ne vom uni cu Dumnezeu.

O, dacă am cunoaște adevăratul sens și însemnătatea tuturor acestor necazuri! Din nefericire, printre noi se află mulți oameni care nu doresc să cunoască adevărata însemnătate mântuitoare a propriilor suferințe.

Neluând în seamă învățăturile pe care le trimite Dumnezeu prin necazuri, acești oameni continuă să rămână mândri și îngâmfați. Ei doresc să fie în continuare lăudați, proslăviți, să fie considerați cei dintâi între semenii pentru mintea lor, pentru faptele lor bune.

Publicație editată de

Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602
redactor_scf@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programul liturgic

În această săptămână

● **Duminică, 11 septembrie,**

- ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

● **Marti, 13 septembrie,**

- Slujba Vecerniei în cadrul căreia se va împodobi cu flori și busuioc Sfânta Cruce

● **Miercuri, 14 septembrie,**

- ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de Sfânta Liturghie

Vineri, 16 septembrie

- ora 18.00, Sf. Maslu

● **Sâmbătă, 17 septembrie,**

- ora 7.00, Utrenia urmată de Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Vă reamintim faptul că Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a slujit în Duminica Tomei, la biserica noastră, sfințind racla în care au fost așezate cele două părțile din moaștele Sfântului Apostol Toma și ale Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina. Aceste moaște vor rămâne în permanență în biserică, iar credincioși de pretutindeni se pot închina.

PELERINAJ PE BICICLETĂ

Te așteptăm cu drag la o nouă ieșire cu bicicletele.

Unde ne întâlnim ? - La Biserica Toma Cozma.

Unde vom merge ? - Spre Mănăstirea Podgorie Copou

Cu cine ? - Cu cei mai faini și dragi prieteni din Iași

Când ? - Duminică, 11 septembrie, ora 15.00

Ce trebuie să ai la tine ? - Bicicleta, apă și un sac de voie bună.

Unde mă înscriu ? - Vlad: 0728 037 4719, Răzvan: 0748 840 818

Este obligatorie confirmarea participării ? - Absolut obligatorie!

Istории cu tâlc: Puterea Sfintei Cruci

Nichifor istorisește în Istoria sa bisericească că Chosroe, regele perșilor (sec. VII), a trimis la Constantinopol turci stigmatizați, adică cu semnul crucii pe frunte. Când i-a văzut, împăratul i-a întrebat de ce poartă pe frunte semnul crucii pe care ei nu-l cinstesc. Ei au răspuns:

- Cu mulți ani înainte a bântuit în țara noastră o molimă îngrozitoare care secera nespuse de multe vieți omenești. Câțiva creștini conlocuitori au sfătuit poporul să facă semnul Sfintei Cruci pe frunte. Așa au fost scăpați de molimă. De atunci poartă toată lumea din țara lor acest semn pe frunte. (Grigorie Comșa, O mie de pilde)

Sponsori:

